

разореніе Іерусалима, якъ мы будемъ и надаль русскими какъ были до сего времени, бо прямо когда найдальша нужда, найближайше въ помощь. Вотъ уже изъ Одессы и изъ Львова показуютъ намъ приближающееся спасеніе — отъ Галиціи. „Не бойтесь русски дѣти, не лѣкайтесь вра- га! Ужъ можете спочивати какъ подъ криломъ Ангела!... Гуррага!“ Такъ опѣвали намъ въ 1849—50 году пѣсьнею заведеною россійскою армією, а теперъ львовное „Дѣло“ и „Одесскій Вѣстникъ“, — они будутъ нашими ангелами хранителями противъ ищеты и змадяризациія. Обаз газеты обѣщаютъ намъ помошь огъ нашихъ братей галицкихъ, и желѣзница, которая созидается отъ Мукачева чрезъ Стрый въ Галичинѣ, будетъ пособіемъ нашего спасенія, бо она „переломитъ размежаючій насъ горы и внесе такожъ въ бѣдну занедбану угорску Русь свѣжу струю живого духа и нового народною та громадского житя.“ (Дословно по стилу „Дѣло“ недовольнаго зъ языкомъ и граматикою „Карпаты“). Кто бы былъ подумалъ! Всѣ люди говорятъ, что желѣзница созидается на оборону противъ нападенія Россіи, а теперъ показуется, что сею желѣзницю придется до насъ спасеніе изъ Галичины. Удивительно, и то большій „Куріозъ“, какъ помянула россійская газета „Карпата“ называетъ, (и то по той причинѣ, бо не смотрѣть на граматику); все таки лучше и безъ грамматики имѣти политики, — да, то есть большій куріозъ... и т. д.

Досыть! Мы думаемъ, что не кончачи на вѣтъ сѣжневого періода, слѣдующаго за словами „большій куріозумъ“, можемо попращатися съ „Карпатомъ“, задаючи нашимъ читателямъ тру- дне пыталье: чи лѣпше есть „безъ грамматики имѣти политики“, чи може лѣпше було бы не мати й зовсѣмъ головы?

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада державна.) Зъ помѣжь справъ, которы-
ми зaimалася въ послѣднихъ дняхъ палата по-
сольска рады державной, стоитъ поднести перво-
вовсѣмъ закупно на власность державы
желѣзницъ: Францъ-Іосифа, Рудольфа и Фо-
рарльбергской. Теорія, що держава повинна зо-
взглядовъ экономично-административныхъ скон-
центрувати въ своихъ рукахъ всѣ заведеня ко-
муникацій, стала вже певникомъ. Потребу та-
кої акціи правительства признаютъ въ Австрії
всѣ сторонництва и система державныхъ желѣз-
ницъ не має вже приватіальныхъ противниковъ
въ парламентѣ. Середъ дебаты надъ переня ьемъ
на власность державну, забравъ дня 19 н. с. лю-
того голосъ противъ предложенъ правительствен-
ныхъ Гербстъ, однакожъ не для того будто бы
не годився съ системою державныхъ желѣзницъ въ
принципѣ, але лишь для того, що уважавъ усло-
вія, підъ якими желѣзница Рудольфа и Форарль-
бергска мають перейти на власность державну
за утяжливї для державы. Замѣты дра Гербста
збивавъ министеръ торговлї. Кромѣ того стоитъ
згадати про бесѣду пос. Барайтера. Задачею
желѣзницѣ Францъ-Іосифа, говоривъ Барайгеръ,

ЗАГРАНИЦЯ

природно повинна бытъ отже та линія кончити на баварской границі. Такъ однакожъ не есть, бо желѣзвиця Францъ Іосифа кончится въ Егерѣ а въбтгамъ ажъ до Ашь продолжается транспортъ чужою с. е. баварскою державною желѣзицею. Такимъ способомъ чужа держава ъздить по австрійской території и вызначуе майже безъ обмеженія регулямины ъзды и тарифы перевозовій. Появъкъ отже выкупно сей желѣзвицѣ лежить въ интересѣ державы такъ зо взглядомъ стратегичныхъ, якъ и економичныхъ, поставивъ Берайтеръ резолюцію взывающу правительство, щобы взглядомъ закупна сей линіи, ввійшло въ переговоры съ правительствомъ баварскимъ и на слуй користного ихъ результату поставило внесеніе взглядомъ закупна, до конституційного трактованія. Резолюція узыскала достаточне попертьє предложеніе правительства що до закупна желѣзвицѣ Францъ-Іосифа, Рудольфа и Форарльбергской на власність державы прійняла палата на засѣданію зъ дня 19. лютого въ першомъ читаню. Въ другомъ и третомъ читаню прійнято згадани проекти, рѣвножъ и проекты що до локальнихъ желѣзвиць Феринго-Фирштенфельдъ и Ашъ-Россахъ, а то безъ спеціальної дискусії на засѣданію зъ дня 22. н. с. лютого. — На томъ самомъ засѣданію принялася палата пословъ до затвердженії вѣдомости такожъ конвенцію торговельну съ Францією. Ново заключена конвенція есть на дѣлѣ провизорію, котру установлено зъ конечности, щобы не зрывати отношеній торговельно-политичныхъ съ Францією. Чи коли удастся заключити съ Францією тревалый договоръ торговельный, тяжко на теперъ сказать, бо чикъ зъ одной стороны система протекційна характеризує австрійску торговельну политику, такъ другои стороны и Франція задля аграрныхъ мотивовъ противится ввозови товарячихъ продуктівъ зъ Австрії. Далеко бóльше часу забра-

ло перше чтанье виесеня пос. Жака, ко-
трый пропонує заміну карної процедури въ томъ
направленю, щобы при головной розправѣ передъ
судіями присяжными ухилити резимѣ предсѣда-
теля трибуналу. Внескодатель бажає, щобы се ре-
зимѣ було застушене поученьемъ правыми
(Rechtsbelehrung). Наша процедура приняла резимѣ
зъ французского права и хоть въ Франції его
ухиплено, то въ нашомъ поступованю оно таки
задержалося. Въ Франції показалось именно, що
резимѣ замінювалося въ формальне обжалованье
подсудимого, а що оно не могло лишитись безъ
впливу на судій присяжныхъ се ясно. Впрочемъ
такоже навѣть жадати, щобы предсѣдатель трибу-
налу мoggъ держати свое поясненіе зовсімъ объ-
ективно, бо вже самъ способъ угрупованя мате-
ріалу процесового граe велику роль, и наколи
предсѣдатель лишь трохи переступить мѣру объ-
ективности, не може лишитись безъ впливу на
судійвъ присяжныхъ. Зъ той причини думає ви-
скодатель, що буде лучше наколи резимѣ засту-
пится простымъ поясненіемъ правного значенія
фактovъ поднесенихъ при розправѣ. Подъ конецъ
сего засѣдання предложивъ Линбахеръ ви-
сенье що до екзекутивной лицита-
ціи сельскихъ господарствъ, о котрому близшу
вѣстку подамо въ слѣдуючомъ числѣ.

(Приготовленія до борбы выборкои въ Угорщинѣ.) Умѣренна опозиція угорской палаты пословъ заключила въ цѣли веденія борбы выборкои съ свѣтскою опозиціею высшой палаты формальную

коалицію. Въ имени магнатовъ конферувавъ симіднями съ начальникомъ опозиції Кл. Ернустомъ Гр. Фердинандъ Зачи, а результатъ конференції бувъ такій, що опозиція рѣшила одноголосно стояти супротивъ политики правительства на томъ самомъ становищі, яке займала дотеперь. Задачею опозиції буде дальнє скрѣпити се становище при найблизшихъ выборахъ до угорского сойму дати ему повный выразъ. Въ той цѣлі буде опозиція сроихъ кандидатовъ попирати всякими моральными средствами и утворить центральний екзекутивный комитетъ, который має стояти на сторожи єи интересовъ. До сего комитету выбраній: гр. Альбертъ Апоній, Стефанъ Бито, Клементій Ернустъ, Емерикъ Годосси, Фердинандъ Гопальскій, Павло Кидалій, Павло Сомдиць, Дезидеръ Силягій и Людвікъ Урвари. Дальше заявивъ президентъ клубу Ернустъ, що опозиція высочайші палаты вже уконституовалася и бажає акцію въ всякихъ другихъ політичныхъ справахъ вестивъ порозумѣнію съ клубомъ опозиції низшої палаты. Опозиційный клубъ высочайшої палаты числилъ до 70 членовъ и зъобовязався підписомъ опозиційныхъ кандидатовъ цѣлымъ впливомъ погирачи. Въ виду того не буде здається, и партія правительства спочивати и якъ кажуть, уконститує

тельственна спочивати и якъ кажуть уконститується підъ предсѣдательствомъ гр. Андрасого зовсімъ формально; фактично либеральний членъ вищої палаты стоять въ звязи съ либеральною партією посольской палаты вже отъ давна. Члени епископату держатся отъ всякої организації далека и заховуються зовсімъ неутрально, кажуть навѣть, що часть епископовъ буде поширять сторонництво правительства. Въ виду недалекихъ выборовъ выдавъ такожь комитетъ румунської народной партії отзову до выборцівъ щобы до 8 днівъ перевели въ краю организацію сторонництва и завѣдомили о тоймъ комитетъ. Дальше взыває комитетъ выборцівъ, щобы для нѣкого не ангажувалися, поки не отбудеся велика конференція, котра рѣшитьъ, якъ дальще поступати. — Про организацію Русиновъ угорскихъ не стрѣчаємъ въ газетахъ — жаль сказать — ніодної стрѣчки; не вже жъ не почуваєтся угорска руска интелигенція до нѣякихъ обовязковъ національныхъ?

оберъ-прокуроръ св. синода Цобъдоносцевъ. — Недавно померъ въ Петербургѣ Ковалевскій, членъ государств. совета. О его смерти рознеслася въ мѣстѣ поголоска, що онъ не згинувъ своею смертю. Недавно поручивъ бувъ ему царь разсѣдити справу комиссіи призначеної для принимання прошень, бо цареви донесено о важныхъ надъужитахъ сеи комисії. Ковалевскій взявся дуже горячо за дѣло и приказавъ предложити собѣ всѣ паперы сеи комисії. Въ колька годинъ по тому вже не живъ. Всѣ россійскій газеты присвятили ему горячу, посмертну згадку, а найкрасшу выписала „Петерб. Вѣдом.“. Думають, що авторомъ сеи згадки есть оберпрокуроръ св. синода.

Англія. При помочи Парнелітова удалось Глядстонови щасливо перебути бурю, що надъ нимъ була зависла. Палата низша откинула на гану большостею 311 голосовъ противъ 262. По поводу сего, каже „Daily Telegraph“, що палата пріймila нову політику Глядстона, а за стару, що зложила єй, вже не підтримає. Народ

Англия. При помоћи Парламента удајося

Глядстонози щасливо перебути бурю, що надъ нимъ була зависла. Палата низша откинула на гану большостею 311 голосовъ противъ 262. По поводу сего, каже „Daily Telegraph“, що палата пріймila нову політику Глядстона, а зъ стару, що зложивъ еи ad acta, вже не гибваєся. Народъ чуе, що министри ступили теперъ вже на добру дорогу. — Що до торговлѣ невольниками въ Суданѣ, то Глядстонъ запевнивъ, що хочь Гордонъ признавъ тамъ свободу сей торговлѣ, то однакожъ правительство нѣчого не предпрійме, що моглобы сю торговлю піддержувати. Глядстонъ пріймавъ депутацію Шкотовъ, котра вручила ему письмо, жадаюче заведеня особного департаменту для справъ шкоцкихъ.

Франция. После найзвѣйшихъ вѣдомостей зъ Парижа стороннѣцтво радикаловъ стає въ чамъ разъ спльпѣйшой опозиціи до правительства, а тѣ въ той цѣлп, щобы выклікати непокоѣ. Правительство постановило выступити въ палатѣ ста проектомъ отроченія проекту установы Берта съ подвысшеню платы народнымъ учителямъ. Внѣсеніе се мотивувало оно дѣйствиою потребок зробоваженя бюджету. Лѣвица тымъ часомъ толкує се своимъ выборцямъ інншими поводами, именнѣ тымъ, що правительство хоче позыскати тымъ обѣ прихильность Ватикану. Она заявляє такожъ що не полишить учителѣвъ судьбѣ, бо видить въ нихъ крѣпкій и прихильный матеріялъ на будущихъ демократично-радикальныхъ выборцѣвъ. — Трику мавъ сказать репортерови „Temps'a“, що справа съ Хинами въ Тонкинѣ стоить зовсѣмъ добре. Курбе бувъ бы вже взявъ Бакъ-Нингъ але онъ хоче ще оттяти залозъ отходъ. Хини мають всего 15000 войска, все проче, то дикі орда, що не устоїтъ. — Князь Жеромъ Наполеонъ мавъ 22 с. м. бесѣду до арзажеровъ митингу въ Сігопе д' Етѣ, въ котрой высказавъ свои претенсіи до престола підъ покровомъ обороны правъ народныхъ, а уставу зъ 1875 р. назвавъ присвоенемъ собѣ права народу. Майже всѣ газеты французскій высмѣвають туjo бесѣду

Египетъ. Ворохобники въ Суданѣ отнесли зновъ одну побѣду. Мѣсто Токаръ поддалося 2 с. м. Османъ Дигма острѣловавъ мѣсто отъ колькохъ днѣвъ арматами, що забравъ Бакерови и побивавъ много людей. Комендантъ залоги въ Токари побачивши, що нема нѣ зъ отки помочи, що залога не може довше держатися, выславъ до Османа Дигми посланниковъ, щобы съ нимъ уговоритися, що до отдання мѣста. Они принесли звѣстку, що непріятель жадає зложення оружія. Въ залозъ повставъ великій неспокой, бо всѣ сподѣвалися ще помочи. Въ конці приято условія много однакожъ людей вже передъ тымъ поутѣкало. Ген. Грагамъ, що мавъ іти на помочь ст. 5000 войска до Такару, чекає теперъ въ Свакимъ дальшихъ приказовъ. Гордонъ, якъ вже звѣстно, оголосивъ Магдія султаномъ Кордофанду, дозволивъ торговлю невольниками и опустивъ жителіямъ половину податковъ. Все то нѣчого не значитьъ, бо ворохобники и безъ Гордона добули собі всякої свободы. Теперъ не позбстає имъ нѣчого якъ лишь іти на Хартумъ и взяти ще и то мѣсто.

Швайцарія. Право свободного пріюту в Швайцарії сталося знову предметомъ прилюдної дискусії; берлінська „Kreutz Ztg.“ именно почала борбу противъ сего права. „Neue Zürcher Ztg.“ отповѣдає що и каже, що въ Швайцарії вольно кожому говорити що хоче, бо тамъ не сидить на зборахъ комисарь поліції, а газеты разносять заразъ бесѣды по цѣломъ свѣтѣ. Інші державы повинні лишь бути вдячні за те Швайцарії, що можуть зъ отсї неодного довѣдатися чого бы не довѣдалися нѣколи, мимо того, що мають дуже бачну поліцію. Вирочѣмъ рада звязкою сама знає, якъ поступати и не потребує ажчайої диктатури. Коли ходить о выданье якогопроступника, то рада добре розважує данный случай, бо политичныхъ проступниковъ Швайцарія не выдає. Але коли ходить о выдаленіе кого зкраю, то Швайцарія иногда и сама того способу живиас, чого доказомъ выдаленіе Гельзена, Данесія и Брусселя въ 1879 р.

НОВИНКИ

— Зъ нашои депутаціи до Вѣдня повернувъ вже е Сильвестръ вчера въ вечеръ; дръ Пелешъ остава короткій часъ у Вѣдни; о. Заячковскій, покликаный телеграфичною вѣсткою о слабости женъ, вернувъ вчера поспѣшнымъ поѣздомъ до Долини

— Вечеръ въ честь Т. Шевченка, который мавъ о
бутися сегодня вечеромъ заходомъ „Академич-
ского Кружка“ зоставъ отложеній на познѣйш.
Нынѣ рано отбулося богослуженье за упоко-
Шевченка въ православной церкви.

— Выборы до радъ повѣтowychъ отбудутся даль
въ Цѣшановѣ, Равѣ рускѣй, Рогатынѣ, Жидаче
и у Львовѣ

— Статуты нашего товариства ремесличого „Зор“
потвердило вже ц. к. намѣстництво. Въ найкор

шомъ часѣ отбудутся загальний зборы членовъ товариства, на которыхъ буде выбраний выдѣль и порѣшатся многій важній пытанія, дотыкаючи розвою товариства и вилазу его на нашъ ставъ ремесничій якъ у Львовѣ, такъ и на провинції. Сподѣвасмось, що наша интелигенція у Львовѣ к по краю подастъ помоччу руку молодому многообѣзуючому товариству и улекшать ему тажку его задачу.

— Зъ Калуша пишутъ памъ: Въ ночи зъ пятни-
цъ на суботу окрадено почту въ Калуша. Шко-
да выносить до 3200 зр. Судъ веде слѣдство.
Експедитора и его жену увязнено.

— Вечеръ съ танцами, послѣдній сихъ мясницъ, отбувся въ суботу въ великой сали „Народного Дому.“ Гостей, помимо доволѣ высокихъ цѣнъ было дуже богато, особенно зъ провинціи. Вечеръ разпочався коломыйкою, котру отгуляло колька-десять паръ. До кадриля отануло 112 паръ. Пять панночокъ (мѣжъ тѣми панны Павликівна и Оголовска) явилось въ народныхъ строяхъ. Танцъ провадивъ знаменито п. Грабиньскій. Всѣ бавились охочо и весело до 6-ой годины рано.

— Вечеръ съ танцами въ Станиславовъ днѣ 9 (21) лютого устроенный комитетомъ Бурсы Братства св. о. Николая въ користь тои-же Бурсы оправдавъ вновнѣ овою традиційну удачноть. Мимо неногоды зѣбралиося численне товариство надъ 200 особъ, межи которыми бачили мы гостей изъ далекихъ сторонъ. Комитетъ доложивъ всеніи отвѣтности, чтобы запрошеныхъ гостей якъ наилѣп-

ранности, чтобы запрошеныхъ гостей якъ найсердечнѣйше приняти, прикрасивъ салю касинъ мѣщанскаго, прилагодивъ комнаты для отпочинку, словомъ зробивъ все, что могло гостямъ дати почути, что мѣсяця товариской забавы не суть мѣсяцами рѣжнородныхъ вызыокувань и драчи. Одно що зоставало до желания, була недостача доброй музыки, але се не вина комитету, а то, что въ Станиславовѣ, майже першомъ мѣстѣ по Львовѣ, нема уорганизованої музыки; суть жиды музыканты, що ради великого попыту дѣлятся на малій группы. Но мимо того забава ведася охочо ажъ до рана, а що танцеровѣ болѣше було якъ танцерокъ, то дамы майже безъ отпочинку танцювали. Комитетъ цоотараався о отличного аранжера, п. Брылу, котрый окомъ досвѣдного знатока порядокъ танцѣвъ такъ перестерѣгавъ, що и якъ замотаній фигури въ кадрилю а особенно въ котилонѣ переводивъ безъ замѣшанія. Нынѣ не скажутъ нашій противнику, що Русь становлять „хлопъ и попъ“, бо всѣ станы були тутъ заступленій. Були официры въ стройныхъ мундурахъ, котрій до танцерокъ говорили по руски. О нашихъ танцерахъ дастъся только все похвальне сказать. Уймаючою крѣчностею зъумѣли собѣ зъеднати прихильность кождои дамы. Якъ то пріемно було глдѣти на тое, що мимо пер-

примо було глядъти на тое, що мимо перешкодъ и утиску житье руске всюды развивається и не далекій часъ, а наші дѣти займутъ мѣсяця, якіи своимъ трудомъ и наукю здобудуть. Тогда клеветы и очерненія отратятъ решту силы, бо свѣтъ переконается, що Русь не мрѣями ань переворотами, але совѣстною працею своеи будучности добивалась. Слава вамъ, молодой Русиновъ мѣста Станиславова, що своеи родины, своего народа не цураетесь, якъ многій прежній свѣтскій змѣнники, котрій для марного зыоки своеи матери выреклись и за тое на ганьбяще имя „перекинчиковъ“ заслужили. Мовь тія соколики збѣглися они на възванье комитету на той вечерокъ, щобы нашимъ красавицямъ тугу розогнати и сказатьши ихъ серця все для сельской стрѣхи бити мутъ; тамъ ждутъ ихъ голубки, котрій съ собою до мѣстъ заберутъ, щобы разомъ для одної матери Руси жити! Дай Боже, щобы все и всюда съ такою рускою щиростею товариский вечерки обходились, а многій леды ровнодушности и упредженія стопились-бы о горячай рускій серця и мы всѣ родиною любовію загрѣтій творили-бъ одну могучу родину, котрои матерь — святая Русь! Доходу brutto зъ вечера было 316 зр. 40 кр., але надѣялись, що та сума ще збольшится датками тыхъ Русиновъ, котрій одержали и приняли запрошения, а були перешкоджены взятии участъ

— Процесъ дра Ал. Искрицкого. Въ Перемышли от-
булася 10 (22) сего мѣсяца розираша въ прасо-
вомъ процесъ дра Ал. Искрицкого передъ судіями
присяжными. Трибуналови проводивъ сов. Лео-
обжалованого боронивъ краковскій адвокатъ др.
Махальокій, а прокураторю заступавъ п. Прахтль
Ц. к. прокураторія обвинила дра Ал. Искрицкого
що онъ въ нечтаномъ письмѣ: „Zażalenie dra A.
Iskrzyckiego, adwokata w Sanoku, wniesione d.
wys. s. k. Prezydium Sądu krajowego przeciw Wgo P.
Budzyłowskiego, jako przewodniczącego Trybunał
przysięgłych w procesie Olgi Hrabag i towarzysz-
o zbrodnię stanu“, безъосновно закинувъ ц. к. со-
Л. Будзыновокому, что той неотповѣдно сповнявъ
свой обовязокъ и поступавъ собѣ некорректно
парціально супротивъ дра Искрицкого яко зашт-
ника, а тымъ нарушивъ законъ и права зашт-
ника. Поступованье своимъ противъ предсѣдател-
трибуналу, отже противъ правительственного о-
гана намѣрявъ дръ Искрицкій подбурити другихъ
и провинився тымъ способомъ противъ §. 39
зак. кари. Дисциплинарный сенатъ ц. к. краево-
вышшого суду откинувъ жалобу дра Искрицко-
и выточивъ противъ него процесъ. По прочитан-
акту обжалования дръ Искрицкій заявилъ, что
чусся виноватымъ, бо онъ не мавъ намѣреня
скорбляти сов. Будзыновского. Усуненый отъ
щity мусѣвъ дръ Искрицкій зажадати дисцип-
нарного слѣдства або противъ себѣ або проти-
сов. Будзыновского и онъ зробивъ се послѣд-
тымъ больше, що бувъ твердо пересвѣденый
некорректномъ поступованю п. Будз ого. Своє
жаленіе оголосивъ печатно для того, щобы ці
рѣчь представити своимъ товаришамъ адвоката

По промовахъ и репликахъ прокуратора, защищика и самого дра Искрицкого трибуналъ предложивъ судіямъ лишь одно питанье: „чи дръ Искрицкій виненъ подбюрованія противъ органовъ правительства?“ 10 голосовъ отпомѣло: не виненъ. На основѣ того вердикту трибуналъ увѣльнилъ дра Искрицкого отъ обжалованія.

— Процесъ п. Кирила Скрипки, властителя реставраціи у Львовѣ, окончившися вчера въ краевѣмъ судѣ карнѣмъ. Своего часу доносили мы о увѣзенію п. Скрипки и отставлению его до вязницѣ въ Жовковѣ за то, что приѣхавши въ гостину до своего села въ Деревѣ привѣзъ съ собою „Дѣло“ и читавъ селянамъ именно дописъ зъ Жовкови о выборахъ до симу. П. Скрипка отсидѣвъ въ Жовковской вязнице 14 днѣвъ, а познѣше 23 падо-листа 1883 отбылъ въ Жовковѣ розправа, на которой засуждено п. Скрипку на 20 днѣвъ строгого аресту и на кошти судовы. Въ мотивахъ засуду было сказано, что п. Скрипка колъ портувавъ газеты и что ширялъ непокойч вѣсти (что має повернута панцина и т. д.) П. Скрипка подавъ речь и вчера краевый судъ карнѣмъ засудъ жовковскаго суду и увѣльнилъ п. Скрипку, бо має свой власный яръ „Дѣло“ и читавъ дотычно статію и пояснявъ ей въ хатѣ своего овоя мѣжъ четырьма стѣнами, значить не публично.

— О. Альфредъ Мацѣльинскій зъ Коропца зложивъ въ „Народнѣмъ Домѣ“ щадничу книжечку общ. рѣблик. кред. Заведенія для Галичини и Буковины на 1000 зр., зъ которыхъ отсоки мають ити на帮忙 для бѣдныхъ учениковъ и ученицъ.

— На фантову лотерію въ користь русской Бурсы дѣвочко въ Перемышля позволило правительство, даючи ревнѣмъ заходамъ комитету, а особливо — якъ стверджаетъ „Н. Прол.“ — о. Захарія Підляшецкаго. Комитетъ устрошу теперь дамы для збиранія и закупна фантовъ.

— Альбанска окружна рада школы призначила реномерациіи нашимъ катихитамъ: въ Бѣлобѣрѣ 47·50 зр., въ Щирци 40 зр. и въ Винникахъ 25·82 зр.

— Въ недѣлю отправивъ Впр. о. крилъ Готеровскій при асистѣ иныхъ священниковъ святоюкошкихъ торжественну литургію въ костелѣ Єзуїтѣвъ. Проповѣдь выголосилъ о. Борбовичъ, проповѣдникъ въ св. Юра, по польски.

— Товариство „Помочь“ въ Підгайцахъ має честь подати до загальней вѣдомости, що въ пятницю днія 17 (29) лютого 1884 отбудеся его загальне зѣбранье, на котре запрошується всѣхъ П. Т. членовъ зъ окрестности. — Отъ товариства „Помочь“ Теод. Досинчукъ, заступникъ предсѣдателя; К. Дудикевичъ, секретарь.

— Въ селѣ Иванівцѣ (коло Теребовлї) отбылося на дохѣдѣ читальнѣ аматороке представленье „Натали Полтавки“ Котляревскаго. Выдѣль читальнѣ складає сердечну подаку Вп. пп. аматоркамъ и аматорамъ, Вп. гостямъ, Впр. оо. Олеоницкому зъ Говилова и Бѣллинському зъ Илавица за щедріи дары и Всеч. пани Иневичевѣ, женѣ мѣщевого пароха, за єї труды при щиро-рускомъ принятіи приспѣвшихъ гостей. — Отъ выдѣлу читальнѣ въ Иванівцѣ.

— Выдѣль читальнѣ въ Комарѣ складає прилюдну подаку Вп. пани Бачинській зъ Клицка за подаваніе читальнѣ хорошого образу; Вп. пп. Н. Вахнянину, В. Нагірному и сільзакамъ-академикамъ, що зволили прибути на нашу вечеръ 17 лютого и причинили до величности нашего свята. За выдѣлу читальнѣ въ Иванівцѣ.

— Въ Хировѣ отбылося д. 8 (20) лютого торжество открытия читальнѣ. О 10 год. рано отправили соборну службу Божу оо. Скородицкій зъ Сушицѣ вел., Т. Мельникъ зъ Старави и мѣщевого пароха Ю. Гладиловичъ. Вт. частія службы Б. надѣхали ще оо. Ясеницкій зъ Старо-соли и Менцинський зъ Фульштына. Церковь була биткомъ наповнена людьми. По службѣ Б. удалися мѣщане и сусѣдніе селяне до мешканія мѣщевого сотрудника о. Полянскаго, де по хвили явилися и прочі священники. О. Гладиловичъ повітавъ коротко промовою всѣхъ зѣбранныхъ, пояснивъ цѣль и пожитокъ читальнѣ, поднѣсъ заслуги о. Полянскаго при заснованіи читальнѣ, а въ концѣ виѣсть многолѣтство Найлонійшому Панови, за котрого панована вѣльно намъ нашъ рѣдній языкъ плекати. Підѣ проводомъ о. Полянскаго отспѣвавъ мѣщевый хоръ „многая лѣта“. Потомъ отчитавъ о. Полянскій статуты читальнѣ и завѣзвавъ присутствіе до численного вступленія въ члены. Обслуга отпѣвавъ хоръ „Миръ вами брата“, а панія Антоніна Старостинъ отдергивала стихъ „До народа“, почѣмъ панія Натали Гладиловичъ пояснила въ довѣшомъ отчитѣ силу електрики и сиужитокъ. По отчитѣ выголосила панія А. Тритакъ, донька хирбовскаго мѣщевина стихъ „Не загинемъ рѣдній братя“. Приступлено до выбору выдѣлу; выбраній: о. Гладиловичъ, яко предсѣдатель; Маслянікъ, заст. предсѣд.; о. Полянскій яко секретарь; Иванійко яко заст. секр. Ст. Биневичъ яко бібліотекарь; Паславскій яко касієръ. По тѣмъ рѣшено вислати читальню до „Проблемы“ и до общества „Ви. Качковскаго“ и предплатити „Батьківщину“, „Господаря и Промышленника“ и „Науку“. Підѣ конецъ хоръ отпѣвавъ ще „Щасті намъ Боже“ и „Де есть руска отчина“ — и гостѣ розбѣглися домовѣ. Мы вже звергали увагу на важнѣсть руской читальнї въ Хировѣ, въ мѣсці, куди Єзуїти перенесли центръ своєї пропаганды. Читальнѧ въ Хировѣ повинна бути разсадникомъ національной просвѣти народної на окрестѣ села, а торжество открытия читальнї пересвѣдчує насъ, що хировскій читальнї не збуває на щирбі помочи и опѣць зъ сторони нашої патріотичної интелигенції. Щасті Боже!

— Въ Хировѣ 10 (22) Декабря 1883.

— Въ Хировѣ